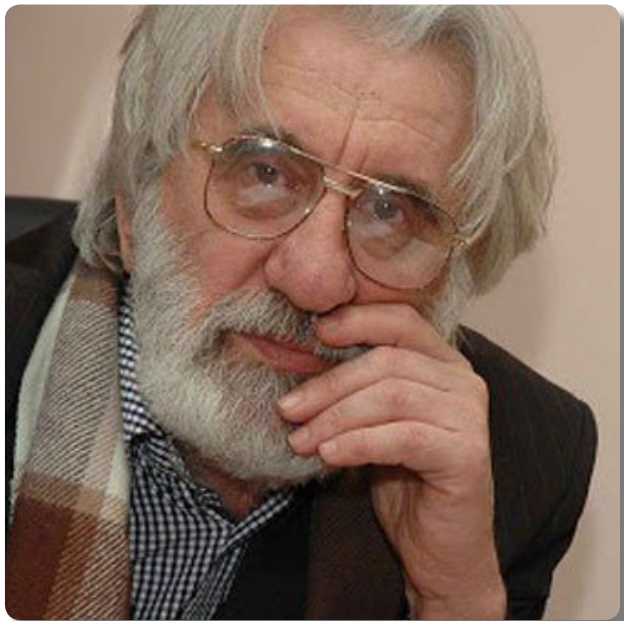

JEDAN DIPLOMATSKO-PRAVNI GAF

Ubio me Gospod Bog, ako se nijesam decenijama „ubijao“ od vladavine prava, kao izvorišta, temelja kuće svake demokratske i pravno uređene države. Pa i naše Crne Gore. I njihovo dvorište, i cijeli državni atar koji se zove PRAVNA DRŽAVA. A o ustavnosti i zakonitosti napisao sam stotine i stotine kolumni i autor-skih članaka zadnjih trideset godina, intervjuja, okruglih stolova za elektronske medije, i uvijek štiteći nacionalne i državne interese, a to činim i ovim tekstom. Istini za volju, znao sam da napravim i poneki pravni okvir, ali samo u javnom interesu, na primjer, kad u zakonu piše da se

biračka mjesta zatvaraju u 20 časova, osim za one koji još nijesu glasali, a nalaze se na biračkom mjestu, dozvoljavali smo, tumačeći ovu normu, da je u javnom interesu da što više građana iskoristi svoje biračko pravo (ustavno) koji god to žele, a radi što većeg i jačeg legitimiteta izabrane vlasti, a to je u ovom slučaju javni interes.

Ali, ono što je učinjeno u jednom nedavnom „diplomatsko-pravnom gafu“ predstavlja klasičan čin koji je protivan javnom interesu, jer ruši i zakonitost i ustavnost i cijeli pravni poredak države i to na jednom visokom državnom nivou.

Evo te priče:

Prvo, da objasnimo za neupućene da je „gaf“ i u životu i pravu, kad napravite nešto nedozvoljeno, nepravno, a naočigled svih građana.

Važeći propisi i pojedini pravni akti, koje ćemo citirati, to će najbolje pokazati. Bivši direktor Uprave za igre na sreću Aleksandar Moštrokol i njegov naslednik Čulafić Marko (koji je nebitan za ovaj slučaj) Moštrokol je napravio diletantski pravni prestup tako što je prema optužnom predlogu ODT Kt.br.1860/11-2 od 15.04.2016.godine učinio krivično djelo **nesavjesno postupanje u vršenju službe iz člana 417.stav 1. u vezi člana 49 Krivičnog zakonika CG**. Zatim je donešen drugi pravni akt, protivan pravu, a to je Ukaz predsjednika države broj 01-130 od 02.02.2017.godine, objavljen u Službenom listu CG, broj 8/2017. kojim se postavlja na dužnost za izvanrednog i opunomoćenog ambasadora Crne Gore u Mađarskoj Aleksandar Moštrokol, iako je predsjednik države znao ili je morao znati da je protiv postavljenog ambasadora Moštrokola pokrenut krivični postupak po službenoj dužnosti, jer prema članu 32. Stav 1. Alineja 5. Zakona o državnim službenicima i namještenicima condicio sine qua non (uslov bez koga se ne može) ne

može se postaviti bilo koje lice za ambasadora ako je protiv njega pokrenut krivični postupak, na osnovu čega postoji osnovana sumnja da je predsjednik Republike u toku donošenja Ukaza obmanut, jer kao priznati pravnik, advokat i legalista ne bi sebi dozvolio i doveo sebe u situaciju da uđe u zonu krivične odgovornosti za djelo koje je u Krivičnom zakoniku opisano kao “pomaganje učiniocu krivičnog djela nakon njegovog izvršenja” iz člana 25 KZ-a, a pogotovo ne bi dozvolio da državu Crnu Goru predstavlja takav činovnik i da mu se na neki način njegovim postavljenjem, unaprijed pruža određena pravna zaštita.

Ovo je ovako sve bilo, ako ćemo ozbiljno tretirati ovaj “diplomatsko-pravni gaf”. Ako ćemo da se malo našalimo, da ne kažem težu riječ, (a u svakoj šali ima bar pola zbiljenarodno iskustvo) ovako bi moglo da izgleda:

Aleksandar Moštrokol, nekadašnji direktor Uprave za igre na sreću, a trenutno izvanredni ambasador Crne Gore u Mađarskoj, suprotno članu 32. Zakona o državnim službenicima i namještenicima, trenutno službeno obitava po Mađarskoj, dok ga država Crna Gora i Državno tužilaštvo po službenoj dužnosti optužuju za kršenje zakona i nanošenje štete toj istoj državi. Obzirom na jedan od osnovnih principa međunarodnog prava /princip reciprociteta/ da li bi u tom slučaju i protiv ambasadora Mađarske trebao da se vodi postupak po službenoj dužnosti za krivična djela koja se gone po službenoj dužnosti u njegovoj državi. Po toj logici, shodno sudskom postupku koji se vodi pred Osnovnim sudom u Kolašinu protiv Aleksandra Moštrokola i Marka Čulafića, zbog kršenja zakona i nesavjesnog rada u službi, isti takav postupak bi trebao da se vodi u Mađarskoj protiv ambasadora Mađarske u Crnoj Gori. Ukoliko se utvrdi činjenica da je ambasador Mađarske u Crnoj Gori osoba protiv koje se ne vodi nijedan krivični postupak u njegovoj matičnoj državi, reciprociteta radi, onda bi se trebalo obratiti predsjedniku države Crne Gore i Mađarske da se traži povlačenje agremana ili bi makar radi autoriteta i kredibiliteta i države Crne Gore i predsjednika Crne Gore, taj isti predsjednik trebao da povuče Moštrokola za uši i smjesti ga tamo gdje mu je mjesto, makar do okončanja sudskog postupka.

U stvari, ovdje se radi o klasičnom međunarodno-pravnom institutu, koji se zove re-torzija, a to je pravna situacija kada, u konkretnom slučaju, Crna Gora postavi za ambasadora lice protiv kojeg je pokrenut krivični postupak, onda i Mađarska može da za ambasadora Mađarske u Crnoj Gori postavi lice protiv koga je pokrenut krivični postupak u Mađarskoj.

Da zaključimo: Šalu na stranu, na potezu su institucije, predsjednik države i nadležni sud Crne Gore, zato što su ustavnost i zakonitost najviša i najmoćnija umna koncepcija prirodnog prava, kao i čitava civilizacija prava i pravosuđa, koji opominju, koji ukazuju, i koji nas uče, da sudijska i institucionalna nezavisnost moraju odbraniti ove najviše državne vrijednosti u smislu da svojim postupanjem i presudom dokažu da je pravo neraskidivi spoj dobrog i pravičnog, a ne akti protivpravne volje jednih u odnosu na druge, suprotno opštem, javnom i nacionalnom interesu na štetu države Crne Gore.